

Roses

Roses carry memories,
the smell that swings around,
there's usually a lot of them just growing from the ground,
we carry them, we care for them, a gift sent straight from God,

I would like to carry them until they simply rot,
for valentines we'll carry them in water that's clear clean,
we shall not forget about them,
once they rot they don't forgive,

Oh roses all the colors on the earth they simply grow,
humans don't appreciate the beauty of their growth,
they're beautiful and magical, we hand them to our love.
I'll carry them, I'll care for them, till myself I go meet god.

Sam
Lijer

DIŠEČI SPOMINI MORJA

Sara Ljevar, 8. c

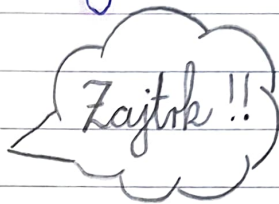
Ko na plažo prideš ti,
ti morje zadiši,
ko pogledaš v nebo,
ti sonce zaslepi oči,

pa tudi če pod vodo si,
prelepa globina tam stoji,
globlje plavaš, bolje je,
pod vodo svet zasveti se,

ko spet na kopno prideš ti,
na kamne se vležeš in zapreš oči,
razmišljaš o globinah teh,
vonj morja prinaša ti smeh.

Mama in vonj

Vonj maminega samotnega
zajtrka, ki me iz postelje hudi.
Ta vonj, ki me že marsikdaj zbudi.

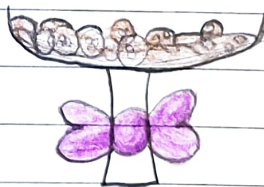
Vonj maminega parfuma, ki
do moje postelje prileti,
ko se moja mami uredi.

Vonj čistila v mamini roki, ta
vonj, ki se mi najbolj ogalna reč
zdi. Ta vonj, ki spomine po čiščenju
zbudi.

Vonj po pečenih piškotih, ki
ra mize v kuhinji radiši,
spomni me na smeh in veselje,
ko mama mi piškot ponudi.

Alina Dizdarevič
5.C

Kako lepo diši morje.
Ko se poletji začne in isola konča
se z družino odpeljemo
v naš raj.

V kampu tam stoji stara prikola,
a v njej se občuti prava svoboda.
Po poti hodim do plaže
in se mi srce utripa drugač.

Morje je mirno in tiho
a jaz se stopam v globino.
Plavam in se potapljam.
in se se bližam bojam.

Sonce počasi zahaja
jaz pa se odhajam.

Ko spomini zadisijo

Ko zrak zadisi po sveže pokošeni travi in sončni kremi, vem, da je poletje. Takrat se spomnim dni, ki so jih zaznamovali sonce, smeh in brenutki, ko je bilo vse tako preprosto.

Na našem vrhu leži stara češnjaja, ki vsako leto zacveti. Pod njeno krošnjo smo postavili karirasto odejo in okoli nje zložili različne prigrizke. Tam smo jedli preproste jedi, ki so jih pripravili na žaru. Vonj po pečenem mesu in kuhani koruzi, je obdal dvorišče, medtem, ko smo se vsi glasno smejali šalam, ki jih je vedno pripovedoval stic.

Otroci smo se medtem zabavali v bazenu. Voda je bila hladna in njeni pljushi so šli daleč naokoli. Zdaj smo tekmovali kdo bo naredil večjo bombico drugic pa kdo bo dlje zadržal sapo pod vodo.

Ko je sonce zašlo je zadisalo po sveže pečenih palačinkah, ki jih je pripravila mama. V njih smo vedno dodali še marmelado iz letine shrambe.

Najboljši brenutki so prishi, ko so se kresničke zbrale okoli češnjaje in so se vse naokoli začeli šisati cricki. Sedeli smo na odeji, se smejali in poslušali zvoke noč.

Tisti vonj po poletju, travi, lesu, žaru... Mi je ostal v spominu kot nekaj najlepšega. Zdaj ko se sprehodim po našem dvorišču in se spomnim tega vonja, se vsi brenutki vrnejo. Takrat se zavedam, kako dragoceni so preprosti, a nepozabni brenutki, ki jih poletje prinese sabo.

Elma Mujčimović, 8.c

Vse se je začelo nekega poznega zimskega dne, ko se je medved zbudil iz svojega dolgega zimskega spanca. Bilo je zelo mrazlo in medvedu je zmanjkalo hrane. Zato se je medved odločil, da bo odšel nabrati hrano in pozdraviti svoje prijatelje.

Odpravil se je po dolgi beli zimski stezi do svojega prijatelja zajčka. Na poti si je nabral malo hrane, a ne veliko, ker je bilo vse zasneženo, ko je prišel do zajčka, ki je pekla torto. Medved ga je pozdravil, zajec ga je bil zelo vesel in ga je porabil naj ostane na torti. Medved je bil tega zelo vesel. Skupaj sta pojedla torto. Nato je bilo že pozno in medved se je hotel odpraviti domov, ampak ga je presenečil dež. Zajec mu je ponudil, naj prenoči pri njemu. Medved se mu je zahvalil in skupaj sta se pogovarjala in gledala filme. Zunaj je lilo kot iz škafa, nato sta se odločila da gresta spat. Zjutraj sta se zbudila in videla sonce in vse je bilo zeleno. Odšla sta na ta lep sonček. In zavohala sta pomladni vonj po rožah, svežem zraku in vse je zelo dišalo ptički so peli in se veselili.

Nato se je medved svojemu prijatelju zajčku zahvalil za torto in prenočišče in se odšel sprehajati naprej po tem lepem ^{o dišecem} pomladnem gozdu.

